

Αγάπη Ξιφιλίδου

ΙΛΣΑ ΚΑΙ ΡΙΚ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2018

Η Αγάπη Ξιφιλίδου γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη, όπου και κατοικεί, σπούδασε στο Παιδαγωγικό της Δημοτικής Εκπαίδευσης και εργάστηκε επι σειρά ετών στον ιδιωτικό τομέα, σαν τραπεζίκός υπάλληλος.

Τηλ. Επικοινωνίας 6932300141

E-mail : a.x.sign@gmail.com

Facebook::Agapi Xifilidou

Το κείμενο αυτό μπορεί να διαβαστεί και να αναπαραχθεί ελεύθερα από αυτήν την σελίδα. Σε περίπτωση που κάποιος επιθυμεί να το ανεβάσει στη σκηνή, παρακαλείται να έρθει προηγουμένως σε επαφή με την συγγραφέα

Πρόσωπα

η Έλσα(γύρω στα εβδομήντα) και ο Ρικ (γύρω στα 75)

Ξαναβρίσκουμε τους ήρωες δημοφιλούς ταινίας , Έλσα και Ρικ στην Αθήνα της δεκαετίας του 70 , παντρεμένους με παιδί , να αναστοχάζονται τη ζωή τους και να αντιμετωπίζουν τα προβλήματα της τρίτης ηλικίας με αγωνία , ειρωνία και χιούμορ.

I. Ωρα;

P. Ορίστε;

I. Τι ώρα είναι ; Έχεις ρολόι;

P. Περίμενε.

I. Τέσσερεις , πέντε;

P. Έξι και μισή . Κοίτα τα χέρι σου.

I. Ποιό;

P. Το χέρι σου . Το δεξι , Ίλσα . Το φοράς , νομίζω.

I. Το ρολόι ; (το κρύβει στην τσέπη της)

P. Όχι;

I. Όχι . Ν' ανοίξουμε την πόρτα;

P. Την πόρτα;

I. Τη συρόμενη.

P. Την μπαλκονόπορτα;

I. Μπορείς ; Νομίζω δρόσισε.

P. Ναι , αμέσως.

I. Είμαι λίγο... Να μπει λίγος αέρας.

P. Δεν είσαι καλά;

I. Όχι , καλά είμαι.

P. Τώρα ; Φυσάει λίγο , έχεις δίκιο.

I .Ναι, καλύτερα , τώρα καλύτερα , τώρα πιο καλά , αέρας .

P. Περπάτησες πολύ;

I. Μέχρι το σπίτι της Λίλης.

P. Με τα πόδια ; Άντεξες;

I. Περίπου.

P. Χτύπησες ;

I. Μέχρι να φτάσω ζαλίστηκα , ξέχασα να πάρω καπέλο.

P.Καλός ο περίπατος;

I. Σαν περίπατος . Συνηθισμένος , τίποτα ιδιαίτερο . Σκόνταφτα από δω, σκόνταφτα από κει , χτίζονται συνέχει καινούργια σπίτια , τα πεζοδρόμια διαλυμένα..

P. Σχεδόν.

I. Τι σχεδόν;

P. Διαλυμένα . Αφού γύρισες σώα . Το κουδούνι το χτύπησες;

I. Κάψα . Έχεις παρατηρήσει ποτέ το φως ; Η Αθήνα έχει ένα ιδιαίτερο , έντονο , λευκό φως.

P. Λοιπόν;

I. Το σπίτι φρεσκοβαμμένο , κόσμημα . Το ζήλεψα.

P. Έργο του Χάνς Μπάουερ . Από τα διαμάντια των Αθηνών . Ανέβηκες ;

I. Η εξώπορτα μύριζε λαδομπογιά . Κανείς . Δεν μου απάντησε κανείς. Χτύπηξα, ξαναχτύπησα , ξαναχτύπησα..

P. Και γύρισες πίσω..

I. Ωραία , μαρμάρινα γείσα . Πήρα το τρόλευ στο γυρισμό.

P. ..άρρωστη.

I. Νομίζω ότι άκουσα θόρυβο.

P. Ιδέα σου θα ήταν . Εξάλλου μου είπαν ότι ...

I. Να κόψω φρούτα ; Αφρικάνικη ζέστη , καίγεται η πέτσα σου.

P. Η Αθήνα δεν είναι Αφρική.

I. Σήμερα βγήκες έξω ; Έκανες καμμιά βόλτα ; Θα κόψω ροδάκινα.

P. Όχι ακόμα.

I. Θα μου χλιάσεις.

Τα πόδια σου θα πιάσουν αράχνες . Αυτές θ ' ανέβουν στα μπατζάκια σου,

P.....

I. στη ζώνη , στο πουκάμισο,

P...

I. στο κεφάλι , στη μύτη , στον εγκέφαλο και και και τέ-λος . Μπάμ . Τέλος.

P. Κοίτα να δεις , άρχισα κιόλας να ζύνομαι.

I. Που;

P. Εδώ , στις παντόφλες . Μήπως μπήκαν στις κάλτσες μου , για δες.

I. Δε μολύνθηκαν ακόμη.

P. Που το ξέρεις;

I. Ακόμα λύνεις σταυρόλεξα χωρίς γυαλιά , άρα , το μυαλό δουλεύει . Κάπως. Άφησε το περιοδικό . Κάτσε κάτω να μιλήσουμε.

P. Μη γυρνάς στους δρόμους με τη ζέστη . Και μην κάνεις ότι δεν ακούς.

I. Το σπίτι είναι κοντά . Κοντύτερα από όσο νομίζεις , αντέχω . Τι σου είπε; Χτές που τηλεφώνησε μιλήσατε, τι σου είπε;

P. Δεν βαρέθηκες;

I. Οι βόλτες είναι πάντα αναζωογονητικές.

P. Η Λίλη δεν τηλεφώνησε , τά 'χουμε πει χίλιες φορές , η Λίλη ...

-τον διακόπτει-

I. Το καλοκαίρι ξημερώνει στις έξι παρά . Σηκώνομαι από το κρεβάτι με τα χίλια ζόρια , γέρασα , σκέφτομαι , αλλά σιγά μη το παραδεχτώ , το διώχνω λοιπόν απ' το κεφάλι μου , κοιτώ γύρω , το σπίτι καθαρό , μαυσωλείο , τι περιμένω λοιπόν , σε ποιόν έχω να δώσω λογαριασμό , δεν πάω μια βόλτα , να καθαρίσει το κεφάλι μου , να δω κόσμος;

P. Κόσμο , μάλιστα.

I. Ντύνομαι , χτενίζομαι , βγαίνω έξω . Με παίρνει η μυρωδιά . Μαζούτ καμένο , βρωμιά , πεζοδρόμια στρωμένα άτσαλα ..

P. Άτσαλα , μάλιστα . Και πολύ μπετόν . Πήξαμε στο μπετόν , σωστά;

I. ..αλλά ακόμα υπάρχω . Υπάρχουμε Ρικ.

P Σωστά.

I. Παίρνω το δρόμο , λοιπόν , και βαδίζω , βαδίζω . Προς τα που , δεν έχει σημασία . Κάποτε προς τα δω , κάποτε προς τα κει . Δεξιά η Ησιόδου, αριστερά η Αλκαμένους , πίσω η Ηροδότου , καμιά φορά μπορεί και να περάσω από την οδό Ομήρου , εκεί , στη στάση των τρόλεϋ.

P. Τυχαία.

I. Τυχαία πάντα , και τότε ίσως ανέβω ...

P. Στο 25.

I. Καμιά φορά περνάει αμέσως , βρίσκω θέση από τη δεξιά μεριά , την καλή, βλέπω τον κόσμο , το καλοκαίρι έχει σιιά...

P. Είσαι τυχερή εσύ . Το πιστεύω .

I. ...πέντε στάσεις . Εικοσι πέντε λεπτά , αν έχει κίνηση τριάντα , με το ρολόι. Να σου φτιάξω κάτι κι εσένα ;

P. Για βραδυνό ; Όχι . Να φάς τα φρούτα σου .

I. Εφημερίδα;

P. Αγόρασα.

I. Γιατί αν δεν είχες αγοράσει , να πήγαινα έξω , να φέρω .

Κοντεύω να σιάσω , δεν άνοιξες καθόλου από το πρωί ;

Χτες στο τηλέφωνο μήπως σου είπε κάτι ; Θυμάσαι;

P. Δεν τα παρατάς με τίποτα . (Αργά- λέξη – λέξη)

Η Λίλη δεν πήρε τηλέφωνο . Η Λίλη δεν έχει προς το παρόν τηλέφωνο . Η Λίλη μετακόμισε και δεν πρόλαβε να κάνει αίτηση για σύνδεση . Η σύνδεση χρειάζεται καιρό . Ένα έτος , εκτός αν είσαι άρρωστος ή καρδιοπαθής . Είναι όμως πολύ καλά . Ετοιμάζεται να φύγει διακοπές . Για λίγο, για πολύ , δεν ξέρω . Θα περάσει σήμερα να μας δει . Έτσι . Να μην αγωνιάς . Εντάξει;

I. Θα πάρει και τα παιδιά;

P. Που;

I. Στις διακοπές.

P. Θα τα πάρει.

I. Δεν είναι μικρά για να ταξιδέψουν ;

P. Δεν θα πάνε μακριά . Κάπου στη θάλασσα , εδώ κοντά.

I. Γιατί δεν κόβεις τις εφημερίδες ; Αγοράζεις κάθε μέρα μία . Κάθε μέρα, άλλη εφημερίδα . Κάθε εφημερίδα , κάθε μέρα , μοιάζει με την προηγούμενη . Κάθε μέρα , ίδια μέρα , μοιάζει με την προηγούμενη, κάθε εφημερίδα , ίδια εφημερίδα, μοιάζει με την προηγούμενη . Ατελείωτες σειρές από αδιάβαστες εφημερίδες , τις πετάω στα σκουπίδια τις Κυριακές , κι από Δευτέρα πάλι τα ίδια . Κρίμα δεν είναι ; Μη με κοιτάς έτσι , εμένα . Εγώ δεν είχα πάντα λεφτά.

P. Δεν μπορώ να καταλάβω πως δουλεύει το μυαλό σου , αν δουλεύει το μυαλό σου . Μετά από τόσα χρόνια , έχω σηκώσει τα χέρια ψηλά.

I. Νομίζεις ότι τρελάθηκα.

P. Νομίζω ότι ώρες ώρες..

I.....

P....βρίσκεσαι σε σύγχυση . Άλλες φορές πάλι , το μυαλό σου είναι τόσο καθαρό , που νομίζω ότι με κοροιδεύεις . Το πρωί απευθύνομαι στη γυναίκα μου και το βράδυ στη γιαγιά της.

I. Το λες επειδή άρχισα να ξεχνώ.

P. Όχι ακριβώς.

I. Επειδή χάνω συνέχεια τα κλειδιά μου.

P.-

I. Το ρολόι χειρός.

P. Τρία, μέχρι στιγμής . Άφαντα.

I. Και δεν θυμάμαι καλά.

P. Χτες , ας πούμε , θυμάσαι τι ώρα γύρισες;

I. Ναι , βέβαια.

P. Τι ώρα;

I. Η αλήθεια είναι ότι θολώνω ορισμένες φορές , αλλά μετά επανέρχομαι.

P. Πότε γύρισες;

I. Οι λέξεις δεν έρχονται καθαρά , κάπως χάνονται , κάπως το νόημα ξεφεύγει , για λίγο βέβαια , για πολύ λίγο . Ίσως για αυτό νομίζεις ότι , τέλος πάντων , ίσως γι' αυτό νομίζεις ό,τι νομίζεις . Είναι ότι δεν εκφράζομαι σωστά, μερικές φορές.

P. Θυμάσαι τι ώρα γύρισες χτες;

I. Βεβαίως.

P. Τι ώρα;

I. –

P. Σήμερα θυμάσαι τι μέρα είναι;

I. Παρασκευή.

P. Ναι , αλλά ποια Παρασκευή;

I. Μια Παρασκευή.

P. Μια οποιαδήποτε Παρασκευή;

I. Άκου να δεις , είχα μια θεία κάποτε . Πέθανε άκληρη , ενενήντα χρονών. Όταν ήμουν παιδί και ήθελε να με απασχολήσει , μου έβαζε να παίζω το παιχνίδι των ερωτήσεων . Κράτη και πρωτεύουσες : Σουηδία, πρωτεύουσα Άμστερνταμ , Ηνωμένο Βασίλειο , πρωτεύουσα Λονδίνο . Ινδοκίνα πρωτεύουσα Σαϊγκόν . Αλγερία πρωτεύουσα Αλγέρι . Μάλιστα , μια οποιαδήποτε Παρασκευή.

P. Σήμερα είναι δεκαεπτά Ιουνίου . Παντρευτήκαμε δεκαεπτά Ιουνίου του '45 . Δε το πιστεύεις ;

I. Δηλαδή πόσο χρονών είμαι;

P. Εντάξει , ας μην επιμένουμε . Κάθισε , δεν θέλεις να ξεκουραστείς;

I. Αλήθεια άρχισα να τα χάνω ; Γιατί χαμογελάς;

P. Περίγραψε μου κάτι . Περίγραψε τον εαυτό σου

I. Σπανίως κλαίω . Φοράω πάντοτε μαύρα . Είμαι καλός άνθρωπος . Ζω σ' αυτό το σπίτι δέκα χρόνια , μου αρέσει , είναι ψηλοτάβανο , πριν έμενα σε μικρότερο . Έχω εσένα . Έχω καθαρίστρια. Έχω μια κόρη. Μερτακόμισε και ήρθαμε μαζί της . Μ' αγαπάς . Δεν έχουμε οικονομικό πρόβλημα , οι δουλειές

πάνε θαυμάσια . Είμαι εβδομήντα πέντε ετών , εσύ , εβδομήντα οκτώ. Σαν σήμερα παντρευτήκαμε , το θυμήθηκα . Έχω εσένα . Οι δουλειές πάνε θαυμάσια . Μ' αγαπάς , νομίζω . Επικοινωνούμε πνευματικώς , είμαστε ενωμένοι . Όχι σωματικώς πλέον , λόγω ηλικίας αλλά ... επικοινωνούμε. Τι άλλο;

P. Που γνωριστήκαμε;

I. Μη με κάνεις να αισθάνομαι ανόητη . Στο Παρίσι , πριν την Κατοχή. Είχες ανοίξει τότε ένα τέτοιο ... ένα τέτοιο ...ένα πράγμα ...ένα μπαρ ...

P. Ένα μπιστρό συνεταιριικό , το θυμάσαι , ωραία , ένα μπιστρό σ' ένα στενάκι πλάι στο ποτάμι . Και κάποιο απόγευμα που βγήκες να βαδίσεις ...

I. Δευτέρα νομίζω , Δευτέρα ήταν.

P. ...άσκοπα , όπως κάθε μέρα στα πεζοδρόμια του Παρισιού , ένα απόγευμα μιας άνοιξης που όμοιά της δεν έχω ξαναδεί ποτέ ως τώρα , και που , παρότι είχε βρέξει μια βροχή βαριά σαν ξεχασμένη αγάπη , όμως δεν είχε σκοτεινιάσει , μόνο είχε γυαλίσει τις πλάκες των πεζοδρομίων και καθρεφτίζονταν τα σύννεφα που απομακρύνονταν χορεύοντας στον ουρανό ,

I. Σαν παραμύθι ... τι ωραίο παραμύθι...

P...καθώς λοιπόν προχωρούσες και σούφρωνες τη μυτίτσα , γιατί μπορεί να ευωδιάζαν τα πλατάνια στην οδό Πιζιέ , αλλά βρωμούσαν τα σκουπίδια στην οδό Ζακόμπ , σκουπίδια που έκαναν βουναλάκια και πλημμύριζαν το στενοσόκικο που κρύβονταν χωμένο σαν μεγάλο μυστικό στην καρδιά της πόλης , εσύ...

I. Κρύωνα τότε , νομίζω , κρύωνα πολύ.

P ... εσύ , όπως τσαλαβουτούσες στα νερά και λέρωνες επίτηδες τα παπούτσια σου στις λάσπες , με το μυαλό θολωμένο τη μια στιγμή και μετά να επανέρχεται,

I. Πεινούσα κιόλας νομίζω , αλλά δεν είμαι σίγουρη . Μου μιλάς σαν τετράχρονο , έτσι ; Και ορισμένα τα φαντάζεσαι , δεν μπορεί ...

P. Μπήκες στο μαγαζί μου.

I. Μπήκα χωρίς σκοπό . Ήθελα... γιατί μου μιλάς σαν τετράχρονο ; Επίτηδες το κάνεις.

P. παρέα.

I. να αισθανθώ κόσμο γύρω μου .

P. Ήσουν το ωραιότερο κορίτσι που έχω δει στη ζωή μου.

I. Μου έλειπε το σπίτι μου.

P. Το σπίτι σου ; θυμάσαι το σπίτι σου;

I. Το σπίτι μου . Οι μυρωδιές . Βέβαια.

P. Το θυμάσαι το σπίτι σου ;

I. Γιατί με ρωτάς ; Φυσικά το θυμάμαι . Δε γεννήθηκα στους δρόμους.

P. Γιατί αποφεύγεις να το αναφέρεις;

I. Το σπίτι μου το **ονειρεύομαι** . Στο σπίτι μου επιστρέφω όλα τα βράδια , κάθε βράδυ , κάθε χρόνο , όλα τα χρόνια.

P. Δεν μου το έχεις ξαναπεί.

I. Είναι που επιστρέφω μόνη . Είναι που τα σπίτια είναι πολλά.

P. Τι εννοείς;

I. Δεν μου αρέσει να μιλώ . Δεν έχει νόημα.

Μισό λεπτό να βάλω το πιάτο στο νεροχύτη.

(Πάει στην κουζίνα και έρχεται) Τα φυλάω στην καρδιά μου . .

Το πάτωμα είναι βρώμικο.

P. Αρχίσαμε.

Μπαίνει στο μπάνιο , φέρνει κουβά και σφουγγαρόπανο , γονατίζει , σφουγγαρίζει , στα γόνατα , με προσοχή

I. Μου αρέσει ο ήχος από νερό που τρέχει. Μου αρέσει η μυρωδιά του απορρυπαντικού . Αγαπώ τη χλωρίνη , όμως μυρίζει άσχημα. Αγαπώ τα γυαλισμένα πατώματα . Αγαπώ τις καθαρές κουρτίνες . Και το ξεσκόνισμα. Ιδίως το ξεσκόνισμα . Δεν μπορώ να ζω μες τη βρωμιά.

P. Ενοχλώ ; Θέλεις να πάω μέσα;

I. Θα πάω και μέσα , μετά . Σήκωσε τα πόδια σου . Θα τακτοποιήσω την ντουλάπα μου , θα αλλάξω σεντόνια , μαξιλαροθήκες ,

P. Δεν άλλαξες χτες;

I. Όχι , βέβαια.

P. Το ξέρεις ότι έχεις αρχίσει να γίνεσαι καταναγκαστική;

I. Καταναγκαστική;

P. Της καθαριότητας .Της τάξης.

I. Και τι ξέρεις εσύ από καταναγκασμό ; Εσύ στη ζωή σου έκανες πάντα ότι ήθελες.

P. Και τώρα υπομονή κάνω , μη νομίζεις...

I. Εγώ έκανα πάντα ότι έπρεπε.

P....μέχρι να καταλάβεις από μόνη σου πότε το παρακάνεις.

I. Πάντως καταναγκαστική δεν είμαι.

P. Πότε πήγαμε τελευταία φορά στο θέατρο;

I. Έχει λίγο καιρό.

P. Έχει λίγα χρόνια.

Πότε βγήκαμε για φαγητό;

I. Χτές.

P. Τα χριστούγεννα του 68 . Γιατί δεν μ' αφήνεις ν' αγοράσω τηλεόραση;

I. Τι να την κάνουμε την τηλεόραση;

P. Τι την κάνει ο κόσμος την τηλεόραση;

I. Έχει λυχνίες , που θερμαίνονται και σιάνε.

P. Ποιός το λέει αυτό;

I. Όλος ο κόσμος.

P. Σιάνε στα μούτρα μας.

I. Ακριβώς .Στα μούτρα μας .

P. Και η ενημέρωση;

I. Ποιά ενημέρωση ; Παραμύθια της Χαλιμάς . Εγω προτιμώ να ονειρεύομαι στο κρεβάτι μου , απλά όνειρα , συνηθισμένα . Μια κατσαρόλα βραστό , δυό κιλά φακές , ένα άσπρο φουστάνι , ένα σακί πατάτες , καινούργιες κουρτίνες, τέτοια πράγματα , καθημερινά.

P. Γιατί δεν μ' αφήνεις να σου αγοράσω αυτόματο πλυντήριο;

I. Σ' αφήνω . Αλλά όχι τώρα , αργότερα.

P. Γιατί δε μ' αφήνεις να αγοράσω ψυγείο ; Τον εαυτό σου , δεν τον λυπάσαι;

I. Δεν μου αρέσει η τεχνολογία . Προτιμώ τη ζωή μου όπως πριν.

P. Προτιμάς να υποφέρεις .Ο κόσμος άλλαξε.

I. Καμιά φορά προτιμώ να πονάει κάτι , έστω για λίγο , έστω προσωρινά , το κεφάλι μου , η μέση μου ,το στομάχι μου , οτιδήποτε , προτιμώ να είμαι κουρασμένη.

P. Δε θέλεις να συμμετέχεις , αρνείσαι . Αρνείσαι να χαρείς.

I. Κάνεις λάθος.

P. Έχεις εμμονές.

I. Κάποτε μ' έβλεπες , με κοιτάζες και έβλεπες.

P....

I. Κάποτε αγαπιόμασταν πολύ .

P. Πόσο καιρό έχεις να μου μιλήσεις;

I. Κάποτε ήσουν ευφυής.

Μείναμε δυό χρόνια στο ζαχαρι με τις μπιγκόνιες στα παράθυρα , άλλαξε ο ιδιοκτήτης - πρώτη μετακόμιση . Μετά ήταν το διαμέρισμα που έβλεπε στο δάσος με τα έλατα - δεύτερη μετακόμιση - . Το ανώγειο χωρίς σόμπα πάνω απ' τον φούρνο , πάρα πολύ ζεστό , το πάτωμα έκαιγε τα πρωινά - τρίτη μετακόμιση - Η σοφίτα με το βρώμικο φεγγίτη που θόλωνε το φως – τέταρτη

μετακόμιση - . Το ισόγειο με την κρεμαστή ζαρντινιέρα πάνω από την πόρτα , χτυπούσα το κεφάλι όταν έβγαινα . Το ισόγειο δίπλα στην ασφαλιστική . Το δωμάτιο πάνω στο ραφείο . Το ανώγειο με τις μουχλιασμένες κουρτίνες . Η σοφίτα στο Παρίσι .

Νομίζω δρόσισε . Βόρειος άνεμος . Εσύ τι λες;

P. Σε ακούω . Συνέχισε

I. Μεγάλωσα στην Πράγα , στο είχα πει .

P. Κάτι είχες αναφέρει .

I. Θυμάμαι τις ομίχλες της . Βαριές ομίχλες , έβγαινα , έγλυφα τα σύννεφα με τη γλώσσα , σαν παγάκι . Ζούσαμε στο κέντρο , σε μια πολυκατοικία από τις πολύ παλιές , ένα ολόκληρο οικοδομικό τετράγωνο με εσωτερική αυλή . Ανέβαινα με τις σκάλες στον τελευταίο όροφο , ο διάδρομος το χειμώνα γεμάτος λουλούδια , γλάστρες , γλάστρες , μοσχοβολούσαν . Η πόρτα μας δίπλα στη σκάλα , διαμέρισμα 7 , άνοιγες , έμπαινες , μύριζε καφέ . Η μαμά ήταν αλκοολική του καφέ , λιγόφαγη , ο μπαμπάς αγαπούσε το κρέας. Σπίτι μου, σπίτι μου . Ψηλοτάβανο, ευρύχωρο , τα παράθυρα έβλεπαν το δρόμο , και κάθε βράδυ , στην ησυχία , άκουγα τις ρόδες από τα κάρα να τρίζουν πάνω στους φθαρμένους κυβόλιθους . Από παιδί είχα δυσκολία στον ύπνο , σηκώνόμουν μέσα στα σκοτάδια ξυπόλητη , χωνόμουν πίσω απ' τα ριντώ και περίμενα να ξημερώσει , κανείς δεν μ' έψαχνε , όλοι ήξεραν που είμαι . Όταν παντρεύτηκα τον πρώτο μου άντρα μετακόμισα στο Πανεπιστήμιο , όμορφο δωμάτιο , πολύ όμορφο . Μετά τον έδιωξαν , μετά μας πέταξαν . Μόνο εκείνος με φώναζε με το όνομά μου , Ελίσαμπετ . Μόνο εκείνος μ' άκουγε να κλαίω.

Να σου κόψω λίγο φωμί;

P. Πεινάς ; Αυτή τη στιγμή πεινάς ;

I. Όχι , σε ρωτάω . Ίσως και να πεινώ , ποιός ξέρει , δεν έχω αποφασίσει ακόμα.
Λοιπόν;

P. Εδώ είμαι . Σ' ακούω.

I. Εσύ μεγάλωσες στην ασφάλεια , έγινες βολικός άνθρωπος , εργατικός .

P. Από παιδί, ζωή μου είναι η δουλειά.

I. Πάντα αγαπούσα τα όμορφα σπίτια , τα όμορφα πράγματα.

P. Εγώ πάλι , προτιμώ να μη δένομαι.

I. Ήσουν πάντοτε ολιγαρχής . Επιτυχημένος , αλλά ολιγαρχής . Νιώθω ασφάλεια
μαζί σου . Θυμάσαι στην αρχή που με έβαζες να γράφω σε τετράδιο έσοδα και έξοδα;

P. Σε συμμάζεψα , πάντως.

I. Τώρα πια δεν μ' ενδιαφέρει να ξοδέψω , όλα τα βαρέθηκα , παπούτσια, φούστες,
μπλούζες , με το ζόρι ντύνομαι . Με κουράζει το ντύσιμο . Αν ήταν στο χέρι μου , θα
έβγαινα κάθε μέρα με τη νυχτιλιά.

P. Την καινούργια να βάλεις ..

I. Ωραίο θέαμα , μια παλαβούτσικη γριά στους δρόμους και στα λεωφορεία

P....και τις ασορτί παντόφλες

I. Νομίζω βάρυνα . Εσύ τι λες;

P. Δεν έχεις δίκιο.

I. Με βρίσκεις όμορφη;

P. Δεν έχεις αλλάξει καθόλου.

I. Η ομορφιά είναι υπερεκτιμημένη..

P. Λένε οι άσχημες . Μην τις πιστεύεις.

I. ...αλλά διευκολύνει τη ζωή . Καλύτερα να είσαι έξυπνος και άσχημος.

P. Λένε οι ανικανοποίητες .

I. Οι όμορφες τι λένε ;

P. Οι όμορφες δε χρειάζεται να μιλήσουν .

I. Η αλήθεια είναι ότι , εγώ ειδικά , δεν έχω γλώσσα

P. Η ομορφιά είναι ποτάμι , σε ρουφάει. Είναι

I. Φωτιά . Σου μυρίζει κάτι;

P. Δεν πιστεύω να μιλάς σοβαρά.

I. Γιατί ;

P. Δεν βλέπεις ότι καπνίζω;

I. Συγγνώμη.

P. Μη ζητάς συγγνώμη.

I. Συγγνώμη.

P. Δε σου γκρινιάζω.

I. Το κατάλαβα.

P. Σε πειράζω.

I. Συγγνώμη.

P. Τι σιέφτεσαι;

I. Τίποτα . Αδειάζω το μυαλό μου και προσπαθώ να θυμηθώ . Άραγε τι φορούσα ; Τι φορούσα τη μέρα που σε γνώρισα ; Λευκό ταγιέρ και μποτάκια γκρι , ή γκρι ταγιέρ με λευκά μποτάκια ; Κρατούσα τσάντα ή ομπρέλα; Θυμάσαι;

P . Οι άντρες δεν θυμούνται λεπτομέρειες . Θυμούνται αισθήματα , μια γενική ατμόσφαιρα.

I. Δηλαδή;

P. Κάποιους ήχους απροσδιόριστους , μυρωδιές παράταιρες , μυρωδιές συνηθισμένες.

I. Όπως ;

P. Μυρωδιά από ούισι χυμένο στο πάτωμα , μυρωδιά από κολλαρισμένες πετσέτες , τον ήχο της βροχής , μετά έβρεξε , θυμάσαι;

I. Κι από μένα;

P. Ήταν η αύρα σου , αυτή μέτρησε . Και κάτι ακαθόριστο , κάτι που μου τίναξε την αδρεναλίνη στον αέρα .

I. Αοριστίες.

P. Κάτι στο βλέμμα , στο στόμα .

I. Εύκολη;

P. Ευπρόσβλητη.

I. Αδύναμη.

P. Ευάλωτη . Το βλέμμα μου κόλλησε στα μάτια σου.

I. Αυτό το θυμάμαι.

P. Προσπαθώ χρόνια να κατανοήσω το μηχανισμό του βλέμματος , τις αιτίες της οπτικής απόλαυσης . Εσύ τι θυμάσαι;

I. Πεινούσα . Είμαι σίγουρη πλέον , πεινούσα . Πέθαινα της πείνας. Θα έτρωγα και ψόφιο άλογο.

Κουδούνι

Μπαίνει η Λίλη . Η I. δεν σηκώνεται . Χαμογελά μόνο , περιμένει . Η Λίλη την αγκαλιάζει καθιστή , στην καρέκλα.

Φιλά τον πατέρα της και κάθεται παραδίπλα.

Λ. Τα λέτε ; τα λέτε;

I. – την κοιτάζει με λατρεία- Μάλιστα.

Λ. Μήπως μαλώνετε;

P. Εμείς;

I. Όχι . Λέγαμε ως συνήθως...

P. Σαχλαμάρες .

I. Τα καθημερινά . Τι όμορφη που είσαι σήμερα.

P. Σχόλασες νωρίς;

H Λίλη νεύει ναι

P. Ήρθες κατευθείαν;

H Λίλη νεύει ναι

I. Μόλις φάγαμε. Μήπως...

H Λίλη αρνείται μ' ένα βλέμμα

P. Έχουμε ...

Λ. Ευχαριστώ μαμά.

I. Καφέ;

Λ. Ευχαριστώ μαμά , καφέ ναι.

I. Αμέσως.

H Έλσα φεύγει στην κουζίνα

Λ. Άλλα νέα;

P. Να , εδώ κουβεντιάζουμε με τη μαμά σου για το μηχανισμό του βλέμματος στον έρωτα , την οπτική απάτη, την οπτική απόλαυση.

Λ. Με τη μαμά;

P. Με τη μαμά.Πετάει σήμερα . Δεν την προλαβαίνω.

Λ. Αλήθεια;

P. Πουλί.

Λ. Μπράβο μαμά . Άκουσες κάτι;

P. Πότε;

Λ. Πριν από λίγο . Από μέσα.

P. Πάω να δω.

Επιστρέφει.

Τίποτα . Έσπασε ένα φλιτζανάκι . Θυμόμασταν πως γνωριστήκαμε..

Λ. Αλήθεια;

P. ...μιλούσαμε για την ομορφιά ...

Λ. Με τη μαμά.

P. Πήγα στο γιατρό προχτές . Μου είπε να την κρατώ σε εγρήγορση μεν , αλλά μόλις δω ότι ερεθίζεται να σταματώ . Πρέπει να τη βάζω να λύνει σταυρόλεξα..

Λ. Τη μαμά.

P. ..ενισχύουν τη λειτουργία της μνήμης . Επίσης να την αφήνω να εκφράζεται , να την ενθαρρύνω , να μη μιλώ έντονα . Και να εξηγώ . Χωρίς να γίνομαι αναλυτικός . Κι όσο πάει.

Λ. Εσύ πως είσαι;

P. Μια χαρά . Ετοιμοπόλεμος.

Λ. Αντέχεις;

Μικρή παύση

P. Συνήθως θέλω να τη στραγγαλίσω , άλλες φορές να τη φιλήσω , άλλες και τα δυό μαζί.

Λ. Σ 'αγαπάω.

P. Αυτό έλειπε . Να μην αγαπάς την οπισθοφυλακή .

Ακούγεται σύρσιμο καρέκλας .

Λ. Κάτι γίνεται εκεί μέσα .

Εμφανίζεται η I με δύο φλιτζάνια καφέ σ ένα δίσκο , προσφέρει, κάθεται, πίνει - **Δύο** φλιτζάνια, για την ίδια και τη Λ.

Λ. Ωραίος καφές.

I. Ευχαριστώ.

P. Πολύ ωραίος.

Η Έλσα τον κοιτάει

P. Ωραία μυρωδιά , εννοώ.

Λ. Τελικά το λύσατε το θέμα;

P. Ποιό θέμα;

Λ. Της λειτουργίας των φυσικών μηχανισμών ...

P. Του βλέμματος;

Λ. Της αποπλάνησης . Τη μαγεία της ...

P. Συνύπαρξης;

Λ. Ψευδαισθήσης , την ανάγκη της ...

P. Αντιπαράθεσης;

Λ. Της εκμηδένισης του εγώ .

I. Ποιού εγώ;

Λ. Όταν παντρεύεσαι πρέπει να εκμηδενίσεις το εγώ σου.

I. Και τι να το κάνεις;

Λ. Μηδέν . Όταν ενωθείς με τον σύντροφό σου , το εγώ δεν σου χρειάζεται, οπότε το εξουδετερώνεις.

I. Αυτός θα εξουδετερώσει το δικό του ;

Λ. Φυσικά.

I. Εγώ πάντως δυό φορές που παντρεύτηκα , τέτοιο πράγμα δεν έτυχε...δεν το είδαΤι να πω . Ένα περιστεράκι προσγειώθηκε στο μπαλκόνι.

Λ. Που;

I. Έξω από την μπαλκονόπορτα της κρεβατοκάμαρας .

P. Τι θα πει εκμηδένιση του εγώ ; Γιατί να εκμηδενίσεις το εγώ σου ; Για έναν άντρα;

I. Σιάζει τα φτεράκια του . Ετοιμάζεται να κουρνιαστεί στη γλάστρα.

Η Λίλη γελά

P. Εγώ δεν σου τά έμαθα αυτά . Εμείς περάσαμε πόλεμο . Αυτό το εφάρμοζαν μόνο οι ..

Λ. Καλά έλεγε η μαμά ότι δεν έχεις αίσθηση του χιούμορ.

Ι. Έχει φυτεμένους βολβούς . Αν κάνει φωλιά δεν βλέπω..

Λ. Είναι δυνατόν ...

Ρ. Οι..Τότε..Τότε...

Μην το ξαναπείς . Να είσαι ελεύθερος άνθρωπος.

Λ. ...να με παίζουνεις σοβαρά;

Ι....ίσως και να ανθίσουν την άνοιξη . Εξαρτάται από το βάθος της γλάστρας.

Λ. Συγγνώμη.

Ρ. Να ζήσεις σαν ελεύθερος άνθρωπος . Μη ζητάς συγγνώμη

Λ. Έχεις δίκιο.

Ι. Πιθανότερο να μην ανθίσουν.

Ρ. Οι δουλειές πάνε θαυμάσια . Γιατί να ταλαιπωρηθείς;

Ι. Κι αν δεν ανθίσουν λουλούδια , θ' ανθίσουν πουλάκια.

Λ. Έχεις δίκιο.

Ι. Άσπρα, μαύρα, τι μας νοιάζει ; Κανείς δε θα θυμάται τους βολβούς που κοιμήθηκαν στο χώμα για να ανθίσουν τα πουλιά.

Λ. Οι δουλειές σου ανθίζουν μπαμπά;

Ι. Έχει ένα πανέμορφο εστιατόριο στην οδό Πως Τη Λένε και ένα καφέ κοντά στη θάλασσα . Πρόσφατα αγόρασε ένα ζαχαροπλαστείο , σου τόπε; Ένα μεγάλο ισόγειο κέικ βαμμένο ένα ξεδιάντροπο ροζ .

P. Ώχρα ροζέ.

I. Σαν τούρτα γενεθλίων . Προχτές κόντεψε να καεί , μετά βίας το πρόλαβαν.

Σηκώνεται . Κάτι ψάχνει σε ένα συρτάρι

Ορίστε , καινούργιο τασάκι . Το άλλο γέμισε μέχρι επάνω , ξεχείλισε, πέφτουν οι στάχτες στο πάτωμα . Δες , στάχτες και φωτιά . Στάχτες από φωτιά. Σαν μικρή φωτεινή χοάνη . Σαν μικρό καμίνι . Θυμάσαι τις φωτιές ;Τότε που γνωριστήκαμε , μαύρος, μαύρος καπνός. Πάντα ακολουθούσα τον μαύρο καπνό.

P. Ιλσα;

Δεν απαντά

P. Θέλεις να ακούσουμε μουσική;(Απευθύνεται στη Λ). Δεν έπρεπε να φωνάξω

Λ. Έπαθε κάτι;

P. Θα συνέλθει . Συμβαίνει πότε πότε. Περνά αμέσως.

Ίλσα;

Λ. Μαμά;

I. Τι ώρα είναι;

Λ. Θα νυχτώσει σε λίγο.

I. Να πας σπίτι σου . Να είσαι σπίτι πριν νυχτώσει , ποτέ δεν ξέρεις.

Λ. Μπαμπά;

P. Να πας . Εγώ εδώ είμαι.

I. Κάτι συμβαίνει , να είναι μέρα . Πάντα να κυκλοφορείς μέρα.

Λ. Αν χρειαστείτε κάτι...

P. Θα τηλεφωνήσουμε.

I. Που;

Λ. 820671.

Η Έλσα κοιτά άγρια τον Ρικ.

I. Σημείωσέ το κάπου . Και σε δεύτερο χαρτί . Να το βάλω στην τσέπη μου. Γράψε :

και την διεύθυνσή σου . Ωραία.

P .Στο καλό.

I. Καληνύχτα.

Λ. Καληνύχτα.

I. Μη με ξεχνάς . Θα σου τηλεφωνήσω (κοιτά τον P)

Όχι σήμερα, αύριο . Μπορώ να την πάρω αύριο P.;

P. Να την πάρεις . Μία φορά.

Η Λίλη φεύγει

I. Μία . Θα είμαι φρόνιμη.

P. Μία . Μου υπόσχεσαι;

I...

P. Είμαστε δίπλα πια .

I...

Θυμάσαι , όταν σπούδαζε ; Κάθε πότε την έπαιρνες τηλέφωνο ;

I. Κάθε πρωί.

P. Και κάθε μεσημέρι . Και κάθε βράδυ . Είναι παντρεμένη γυναίκα Έλσα , πρέπει να βάλουμε όρια.

I...

Ησυχία . Και μετά ο Ρικ βάζει μουσική

I. Μαύρος καπνός . Καμμιά φορά τον βλέπω ξέρεις , στο μυαλό μου . Είχες ένα πίνακα στο μπαρ δίπλα σε μια σόμπα που κάπνιζε . Η Έρημος, ωραίος πίνακας . Τη θυμάσαι την έρημο ; Λένε ότι κανείς δεν μπορεί να ξεχάσει την έρημο , όταν τη δει . Απαλά, απαλά σφυρίζει ο άνεμος σε μια θάλασσα από δίνες . Αν τύχεις στη φορά του ανέμου , ο λαιμός και η μύτη σου γεμίζουν ψιλή άμμο στο χρώμα της καραμέλας . Φτύνεις και πάλι ξεραίνεται το στόμα σου . Μπαίνει παντού. Ακόμα και..

Μουσική

I. Τελικά το πιε άπ δεν το αποφύγαμε.

P. Θέλεις να χορέψουμε;

I. Όχι . Με πιάνει ρίγος .Όχι.

P. Θέλεις να χορέψουμε;

I. Νομίζω θα δροσίσει.

P. Θέλεις να χορέψουμε;

I. Πόσο παρακαλώ να δροσίσει.

Όχι.

P. Δος μου το χέρι σου.

I. Όχι . Μη μ' αγγίζεις.

Μουσική

P. Δώσε μου το χέρι σου να δω αν είναι κρύο.

I. Σε παρακαλώ . Θέλω να φύγω . Να πάω δίπλα.

Λ. Τι έπαθες πάλι;

I. Θέλω να ξαπλώσω.

P. Δεν θέλεις να σ' αγκαλιάσω ; Να σ' αγγίζω;

I. Πονάω παντού , στο κεφάλι , στα πόδια , στο στομάχι.Απαίσιο τραγούδι!
Υπερεκτιμημένο.

P. Κάποτε σου άρεσε.

I. Απλοικές συλλαβές , κανείς δεν τις πιστεύει πια . Εσύ το είπες , ο κόσμος άλλαξε.

P. Σε ενοχλούν οι συλλαβές ή τα μπράτσα μου ;

I. Δεν με πειράζει τίποτα.

P. Σακούλιασαν.

I. Δεν με πειράζει που γέρασες . Κάθε βραδι περιμένω ...

P.-

I. ...την επόμενη μέρα . Αυτό δεν είναι που μας απέμεινε ; Η επόμενη μέρα. Κάθε επόμενη μέρα άλλη μέρα , κάθε επόμενη μέρα , κέρδος . Κάθε επόμενη μέρα , μια φέτα ζωής.

P. Ξέρεις ότι έχεις να με φιλήσεις μήνες;

I. Μετράς;

P. Μετρώ.

I . Στην ηλικία μας...

P. Ναι.

I. Παλάβωσες;

P. Μπορεί.

I. Τι σημασία έχει ένα φιλή παραπάνω ή παρακάτω;

P. Λες εσύ.

I. Λέω εγώ. Αφού...

P..

I. Ένα φιλί δεν έχει πλέον σημασία , μπορεί και να μετρά λιγότερο από χάντι, αφού κι εμείς δεν αισθανόμαστε με τον ίδιο τρόπο . Αλλιώς βλέπουμε, αλλιώς ακούμε, αλλιώς αναπνέουμε, αλλιώς κινούμαστε, όλα έχουν αμβλυνθεί , όλα κάηκαν..

P. Και επειδή ; Οι μεγάλοι άνθρωποι δεν έχουν ανάγκη από αγάπη ; Δεν έχουν ανάγκη από τρυφερότητα ; Από χάντι ;

I. Δε με βρίσκεις τρυφερή;

P. Αμφιβάλεις ; τον τελευταίο καιρό ένα τρυπάνι είναι τρυφερότερο από σένα

I. Μα εγω σ ' αγαπώ.

P. Δεν αμφιβάλλω . Και τον πρώτο άντρα σου τον αγαπούσες . Σαν τι.

I. Τι εννοείς;

P. Σαν τι με αγαπάς Έλσα ;

I. Σαν Ρικ.

P. Σαν Ρικ.

I. Μάλιστα.

P. Σαν φίλο , σαν πατέρα , σαν αδελφό , σαν προστάτη.

I. Σωστά.

P. Σοβαρολογείς;

I. Τώρα νευρίασες.

P. Σοβαρολογείς;

I. Γιατί νευρίασες ;

P. Σαν άντρα;

I. Ξέρεις πόσων χρονών είμαι;

P. Περίπου.

I. Γεράσαμε , γεράσαμε πιά για τ ' ανείπωτα Ρικ.

P. Ποιά ανείπωτα;

I. Ξέρεις , αυτά..

P. Ποιά αυτά;

I. Αυτά που δεν λέγονται αλλά γίνονται.

P. Εμένα δεν με ενδιαφέρουν αυτά που δεν λέγονται , αλλά γίνονται , εμένα με ενδιαφέρουν αυτά που δεν λέγονται , αλλά εννοούνται

I. Δηλαδή;

P. Δεν το λέω ,αλλά το δείχνω : Φιλί στο μάγουλο - Σ 'έχω στο μυαλό μου Ρικ - .

Φιλί στα χείλη – Σ αγαπάω Ρικ - . Αγκαλιά : - Όλα καλά , μη φοβάσαι Ρικ - .

Σφίξιμο του χεριού : – Περπάτα δίπλα μου Ρικ - .

I. Μα τα κάναμε όλα αυτά , Ρικ . Και φιληθήκαμε , και αγκαλιαστήκαμε, και

πιαστήκαμε από το χέρι , τα κάναμε στην εποχή τους , τα χορτάσαμε

P. Εμένα με ρώτησες αν χόρτασα;

I. Δες τους φίλους μας , δες τα ζευγάρια της ηλικίας μας.

P. Εγώ δεν γέρασα , αυτοί γέρασαν, αυτοί δεν έχουν απαιτήσεις.

I. Δεν είσαι λογικός.

P. Δεν αισθάνομαι παράλογος.

I. Γιατί πιάνουμε τέτοιες συζητήσεις ; Γιατί πιάνουμε τέτοιες συζητήσεις κοντά στην ώρα του ύπνου ; Θέλεις να με συγχύσεις ; Θέλεις πάλι να μην κοιμηθώ ;

I. Και πότε να τις πιάσουμε ; Σε πέντε χρόνια ; Σε δέκα ; Μετά θάνατον; Φτάνει ένα πρωί , ανοίγεις τα μάτια , και βλέπεις ότι ξυπνάς δίπλα σε μια ξένη γυναίκα . Το μυαλό της αλλού . Δε σου μιλά , δεν ανοίγεται , λείπει συνέχεια, δεν χαμογελά , ποιά είναι ετούτη , αναρωτιέσαι , τι γυρεύει στο κρεβάτι μου; Σηκώνεσαι , ντύνεσαι , πλένεσαι ...ανάβεις τσιγάρο κι αρχίζεις τη μέρα . Περνά μεσημέρι , φτάνει βράδι , εσύ εκεί , ζεις με κλειστά μάτια , σαν σε όνειρο, μόνη ψυχή .Φοβάσαι , αλλά δε θέλεις να το παραδεχτείς , δεν αλλάζεις τίποτε και μένεις παγωμένος . Κι αυτή η δουλειά μπορεί να βαστάξει μήνες, χρόνια , μια ολόκληρη ζωή . Εκτός αν είσαι τυχερός . Μόνο αν είσαι τυχερός. Αν κάτι σε ταρακουνήσει , αν κάτι σε αρπάζει και ξυπνήσεις απότομα.

I. Κάτι;

P. Ναι , κάτι.

I. Τώρα μιλάμε για μας έτσι ;

P. Μάλιστα για μας.

I. Και λεμε αλήθειες και δεναποφεύγουμε και δεν πεκφεύγουμε , ε;

P. Είσαι δύσκολος άνθρωπος , μου έχεις βγάλει την ψυχή.

I. Κάτι - κάτι ή κάποια - κάποια ;

P. Άντε πάλι . Ανάποδη γυναίκα.

I. Εσύ το ξεκίνησες.

P.Το ίδιο αρχαίο θέμα;

I. Εσύ το ξεκίνησες.

P. Δεν θα με βγάλεις εμένα τρελό.

I. Μια απλή ερώτηση έκανα . Γιατί θυμώνεις;

P. Δεν έκανες μία απλή ερώτηση . Έκανες μια ρητορική ερώτηση.

I. Δηλαδή;

P. Μιά ερώτηση που εμπεριέχει την απάντηση.

I. Ε τότε, έκανα τη σωστή ερώτηση.

P. Ε τότε, θα λάβεις την ίδια απάντηση. Ό,τι σου λέω χρόνια.

I.-

P. Δεν υπάρχει κάποια - κάποια, δεν υπήρξε κάποια - κάποια και δεν θα υπάρξει κάποια - κάποια . Δεν σου έδωσα ποτέ δικαίωμα.

I. Λες εσύ.

P.Εσύ τι λες.

I. Λέω ότι μου έδωσες.

P. Καλά δε βλέπεις τα χάλια μου;

I. Εσύ δεν αισθανόσουν νέος πριν;

P. Γινόμαστε γραφικοί , δεν το καταλαβαίνεις ; Δεν βλέπεις το μπαστούνι δίπλα στην πολυθρόνα ; Εδώ κάθομαι και σε περιμένω , ώρες , από το πρωί

I. Να έφευγες.

P. Δεν είναι δύσκολο να φύγεις , δύσκολο είναι να μείνεις ,Ίλσα . Δύσκολο είναι να υπομείνεις . Είναι μεγάλη απόφαση η υπομονή , ειδικά όταν υποφέρεις, όταν έχεις φτάσει σε ένα σημείο που δε θέλεις να ξεχωρίσεις το σωστό απ' το λάθος . Μη με κοιτάς περιέργα , είσαι έξυπνος άνθρωπος. Εγώ εμπορευόμαι, έχω πονηριά , αλλά εσύ είσαι έξυπνη .

I. Έχεις παράπονα ; Ρωτάω : Έχεις παράπονα;

P. Ποιός δεν έχει παράπονα μετά από τριάντα χρόνια ; Ούτε εσύ ούτε εγώ είμαστε τέλειοι . Εξάλλου όλοι βαριούνται τους τέλειους ανθρώπους . Εγώ πρώτος απ' όλους. Πόσο να αντέξει κανείς μια τέλεια τελειότητα; Εσύ δεν έχεις παράπονα;

I . Εγώ δεν έχω λεφτά , δεν δικαιούμαι ...

P. Δεν ντρέπεσαι καθόλου . Καταδέχτηκα ποτέ , εγώ , να μιλήσω για λεφτά ;

I. Κουράστηκα.

P. Μπήκε στο κρεβάτι μας ποτέ το χρήμα;

I. Άφησέ με.

P. Εκμεταλλεύτηκα ποτέ τη θέση μου;

I. Άφησέ με ν' αναπνεύσω.

P. Όχι , εδώ . Θα τα λύσουμε τώρα.

I. Δε θέλω να το συζητήσω .

P. Εδώ.

I. Όχι . Κουράστηκα . Πες μου ένα ψέμα.

P. Αποκλείεται.

I. Ένα μικρό , ένα αθώο , λευκό ...

P. Αποκλείεται.

I. ... ένα ψέμα , μια παρηγοριά , να με ξεκουράσει .

P. Σε παρατηρώ χρόνια , σε βλέπω ολόκληρη , όλες τις πλευρές σου , σε βλέπω μέσα από αυτά που αποσιωπάς , κυρίως από αυτά που αποσιωπάς , εκεί σε βλέπω καθαρότερα , σ' αυτά που κρύβεις . Δεν λέω ότι δεν είσαι ειλικρινής , όχι . Δεν λέω ότι δεν είσαι τίμια . Λέω ότι δεν είσαι αληθινή.

I. Κουράστηκα , αυτό είναι όλο.

P. Είσαι ευτυχισμένη;

I. Δεν ξέρω . Με στριμώχνεις , είσαι ευθύς . Αβάσταχτα ευθύς , τι να πω. Θυμάμαι όταν σε γνώρισα , φορούσες ένα βαρύ ρούχο, ένα μάλλινο σακάκι σαν πατατούκια , σαν σακί , κάτι , κάπως έτσι. Από την πρώτη στιγμή ένιωσα ασφάλεια ,αλλά...

P. Είμαι έξαλλος μαζί σου .

I. - χαμογελά ήρεμα –

P. Μη γελάς . Είμαι έξαλλος.

I. Όχι όχι , άσε με να πω .. , άσε με να πω Ρικ , θα καταλάβεις , μη θυμώνεις . Είμαστε λοιπόν στο Παρίσι λίγο πριν την εισβολή , στο μπαρ , στέκεσαι πίσω από τον μεγάλο , ξύλινο πάγκο , κάπου γυαλίζει ένας καθρέφτης , κίτρινα χαμηλά φώτα , χρωματιστά πουγκιά , τι ωραία , τι ωραία χρώματα . Είσαι πολύ χαμογελαστός , έχει σημασία αυτό , αγαπώ τους χαμογελαστούς ανθρώπους , τα μάτια σου κόκκινα, σερβίρεις ούισκυ . Εγώ τότε , το είχα σιάσει από την Πράγα, κανείς δε δέχονταν πλέον να με φιλοξενήσει , ο άντρας μου είχε σκοτωθεί σε μια ανατίναξη σιδηροδρόμων , κάπου μακριά, δεν μου είχαν πει που , δε ρώτησα . Τινάζω το παλτό μου , βγάζω το καπέλο μου , τι περίεργος κύριος, σκέφτομαι . Δεν τον λές γέρο αλλά δεν τον λες και νέο . Κόκκινα μάγουλα αλλά πολύ μελαγχρινός , λες και τον έφαγε ο ήλιος στη μέση του χειμώνα. Δεν έχω δει ποτέ τέτοιες κάλτσες παρτάιρες στα πόδια, τέτοιο λαμπερό πουκάμισο .

P. Εκείνο ακριβώς το πρωί μου τελείωσαν οι κάλτσες .

I. Πως το έλεγε εκείνο το ποίημα που μαθαίναμε απ' έξω στην Ιστορία της Λογοτεχνίας ; Πηγή, που μεθυσμένη φλέγεται ; Ποια πατρίδα , και ποιά εισβολή και ποιός άντρας , και τι πόλεμος , εκείνη τη στιγμή ζαλίστηκα. Ζαλίστηκα , όπως όταν περπατάς στην Αθήνα μια καλοκαιρινή μέρα και αρχίζει να γυρνάει το κεφάλι σου από τον ήλιο , τις φωνές , τις βαριές μυρωδιές, κι εσύ να καίγεσαι αλλά να βαδίζεις , να καίγεσαι αλλά να επιμένεις, εκεί , να παρατηρείς την χορογραφία της ζωής . Το κουκούτσι της . Να τριγυρνάς στις αγορές , στα παζάρια , κάθε παζάρι ένας αρχαίος χορός , κάθε μέρα , άλλο παζάρι , άλλος χορός . Αθήνα , Καζαμπλάνια , Μαρακές , Φεζ , Κωνσταντινούπολη , καμιά δε μοιάζει με την άλλη , όμως συνομιλούν μεταξύ τους εσωτερικά , σιωπηλά, με έναν μαγικό τρόπο.

P. Γυναίκες . Ποτέ δεν μπορεί να πει κανείς με σιγουριά πως λειτουργεί το μυαλό τους.

I. Με παρακολουθείς όμως , δεν σ' έχω χάσει . Βρίσκομαι, που λες , ζαρωμένη πλάι στην είσοδο , εκεί , στο Παρίσι , όταν ξαφνικά , αισθάνομαι να αλλοιώνεται στα μάτια μου το σχήμα των πραγμάτων . Σαν σε όνειρο , βλέπω να ξεσκεπάζεται μπροστά μου ένα παραδοσιακό , ανατολίτικο καφενείο, ψηλοτάβανο , στο πάτωμα ένα κιλίμι σπάνιας ομορφιάς...

P. Ταμπρίζ - το χρυσοπλή... -

I. Μη με διακόπτεις ... στρωμένο τοίχο τοίχο . Μια πορσελάνινη σόμπα γεμάτη ξύλα στην απέναντι γωνία , ο πίνακας με την έρημο αριστερά μου και δίπλα του καρφωμένο ένα κεχριμπαρένιο κομπολόι . Ζέστη και χτυπάει τα ντουβάρια , ζέστη και το φέγγος της σόμπας , κόκκινο ζουμερό, απλώνει παντού , πλημμυρίζει το πάτωμα . Μουσικεύει το χειροποίητο χαλί, χώνεται στο μάλλινο σώμα , δαγκώνει τους χιλιάδες κόμπους , χαιδεύει τα μεταξωτά νήματα , ώσπου φτάνει στη ρίζα , ακριβώς κάτω από το οβάλ μοτίβο . Δυό καρβουνάκια τινάζονται έξω , ακολουθεί άλλο ένα , και μετά άλλο , χοροπηδούν , πυρώνουν , λάμπουν στο μισοσιρόταδο και μετά σβήνουν αργά, γλυκά , διαδοχικά

P. Σα να πείνασα , μου φαίνεται . Έχουμε τίποτα για φαγητό;

I. Άκουσες τίποτα απ αυτά που είπα;

P. Όλα.

I. Και τι νόημα έβγαλες;

P. Θα σου πω όταν φάμε και μετά.

I. Και τέλος η ανάκριση;

P. Τέλος για σήμερα , δεσποινίς.

Στρώνουν τραπέζι σιγά σιγά κι οι δυό , ο Ρικ βοηθά όσο μπορεί , η Έλσα σερβίρει

I. Νομίζεις ότι είμαστε μια ευτυχισμένη οικογένεια;

P. Ευχάριστα δυσλειτουργική ...

I. Το παιδί;

P. Μοιάζει ευτυχισμένη .

I. Ευτυχισμένο παιδί , σωστοί γονείς . Λες να μείνει για πάντα στην Ελλάδα;

P. Πιθανόν.

I. Γίνομαι υπερβολική;

P. Δεν περιγράφεις.

I. Εννοείς το τηλέφωνο.

P. Εννοώ **και** το τηλέφωνο.

I. Κρεμιέμαι λες;

P. Ακριβώς . Ευτυχώς , είσαι περιπατητική.

I. Τι είναι περιπατητική;

P. Περιπατητικοί λέγονται οι ασθενείς που περπατάνε.

I. Κι εσύ που το ξέρεις;

P. Μου το είπε ο γιατρός.

I. Πότε πήγες σε γιατρό;

P. Προχτές το πρωί.

I. Γιατί δεν το ανέφερες ;

P. Όλα θα σ' τα λέω;

I. Έχεις τίποτε;

P. Τίποτα απολύτως . Είμαι γερός σαν βόδι.

I. Φαίνεται.

P. Μου έκανε τσεκ απ.

I. Μοντέρνα ορολογία.

P. Με μάλωσε , μου είπε να βγαίνω.

I. Να περπατάμε μαζί.

P. Κάθε μέρα;

I. Θα το κάνουμε δουλειά . Θα περπατάμε καθημερινά . Θα θέσουμε στόχους. Κάθε μέρα εκατό μέτρα παραπάνω.

P. Το πολύ πολύ να μας μαζέψουν.

I. Κανείς δεν πρόκειται.

P. Δεν σε πειράζει η ζέστη;

I. Καθόλου . Στο σπίτι χειρότερα.

P. –

I. Στο σπίτι σκέφτεσαι.

P. Σου είπα ν' αγοράσουμε τηλεόραση , δε θέλεις.

I. Τηλεόραση.

P. Να περνά η ώρα.

I. Να βλέπουμε ειδήσεις και αθλητικά.

P. Να ενημερωνόμαστε.

I. Σήμερα στο λεωφορείο , όλοι μιλούσαν για ένα σήριαλ.

P. Είδες;

I. '' Άγνωστος πόλεμος '' η κάτι παρόμοιο . Ηλίθιοι . Ποιός θέλει να

ξαναζήσει πόλεμο;

P. Δεν θα βλέπουμε μόνο αυτό . Θα έχει κι άλλα , δεν μπορεί. Ενημερωτικές
εμπομπές , ψυχαγωγικά προγράμματα..

I. Λεφτά για πέταμα.

P . Κι απ'αυτά έχουμε.

I. Αν μείνει η Λίλη στην Αθήνα...

P.

I. Να της πάρουμε σπίτι . Να μη μένει στο ενοίκιο.

P. Θέλει σπίτι;

I. Δεν τη ρώτησα . Ένα σπίτι είναι πάντοτε απαραίτητο . Εξάλλου η μισή Αθήνα
χτίζεται.

P. Να το κουβεντιάσουμε .

I. Δες το σαν επένδυση . Για μένα δε με νοιάζει πια.

P. Θέλεις να αγοράσουμε σπίτι ; Δεν μου ζήτησες ποτέ.

I. Εσύ δε δένεσαι με τα πράγματα.

P. Για την τηλεόραση συμφωνήσαμε;

I. Συμφωνήσαμε.

P. Θα γλιτώσουμε και τις εφημερίδες.

I. Να πετάξω και τις παλιές.

P. Θα σου πάρω αυτόματο πλυντήριο.

I. Θα χάσουμε την ησυχία μας . Βου βου η τηλεόραση, μπουμ μπουμ το πλυντήριο ,τα παράθυρα ανοικτά όλη τη μέρα.Οι πόλεις ήταν ήσυχες κάποτε.

P. Έτσι ζει ο κόσμος τώρα , άλλαξαν τα πράγματα.

I. Και πρέπει να υποκύψουμε;

P. Είναι ένα ερώτημα . Εσύ τι λες;

I. Εγώ αγαπώ τη μαγεία . Την καθημερινή μαγεία.

P. Τις βόλτες .Φεύγεις και μ' αφήνεις μόνο.

I. Έζησα στο κρύο , μου αρέσει η ζέστη . Έζησα πόλεμο , αγαπώ την ειρήνη. Δεν είχα να φάω , πηγαίνω στις αγορές . Μείναμε μόνοι , θέλω να βλέπω κόσμο.

P. Βάλε λίγη μουσική.

I. Μπαίνω στα μαγαζιά και χαίρομαι σαν παιδί , αφθονία , έχουν απ' όλα . Το απ' όλα και κάτι επιπλέον . Το απ' όλα και κάτι περισσότερο .

P. Χαμήλωσέ το λίγο . Εντάξει.

I. Όταν αρχίσει να μ' εννευρίζει θα το κλείσουμε.

P. Θα με χορέψεις πρώτα.

I. Αποκλείεται.

P. Θα με χορέψεις πρώτα.

I. Γιατί επιμένεις;

P. Θα με χορέψεις . Θα βάλω τη μουσική να παίζει μέχρι το πρωί .

I. Να φέρω γλυκό;

P. Φέρε , τελειώσεις;

I. Να μαζέψω.

P. Άφησέ τα , αύριο το πρωί.

I. Θα βρωμίσουμε.

P. Ας βρωμίσουμε και μια φορά. Πάμε στο μπαλκόνι .

I. Τι θα κάνουμε στο μπαλκόνι;

P. Θα καθήσουμε στις πολυθρόνες και θα λύνουμε σταυρόλεξα.

I. Ειδήσεις , σήριαλ , σταυρόλεξα . Το χρυσό τρίγωνο . Άλλο τίποτα ;

P. Λέω να αποσυρθώ σιγά σιγά . Κάθε μέρα πέφτω σωματικά, δε βλέπεις ;

I. Οι επιχειρήσεις σου ; Τα εστιατόρια;

P. Θα τα αναλάβουν τα παιδιά . Η Λίλη και ο άντρας της

I. Το συζητήσατε;

P. Θα τους το πω.

I. Αν δε δεχτούν;

P. Θα τα πουλήσω.

I. Είναι και τα εγγόνια μας μικρά.

P. Θα μεγαλώσουν.

I. --

P. Θέλεις να τα ασφαλίσεις;

I. Εμείς περάσαμε πολλά, είδαμε πολλά.

P. Να το σκεφτούμε. Να το μετρήσουμε.

I. Όταν γυρίσουν από την εξοχή.

P.

I. Να πάμε να τους δούμε.

P. Να πάμε.

I. Λεφτά έχουμε;

P. Έχουμε.

I. Μήπως να αγοράζαμε αυτοκίνητο;

P. –

I. Είδα μια αντιπροσωπεία στο δρόμο . Μικρά αυτοκίνητα, αξιόπιστα.

P. Και ποιος θα οδηγεί;

I. Θα μάθω.

P. Αποκλείεται.

I. Με προτιμάς εσωτερικού χώρου , στην κουζίνα , με το ψυγείο.

P. Δεν έχουμε ψυγείο.

I. Σε λίγο θα το πάρεις κι αυτό . Από δω τόχεις, από κει τόχεις..

P. Θέτω στόχους.

I. Έλα.

P. Ο επόμενος είναι να με χορέψεις.

I. Υπό το φως των κεριών;

P. Θα σκουντουφλήσω . Χάθηκαν οι πολυέλαιοι;

I. Υπό το φως των πολυελαιών. Αποκλείεται.

P. Κι αν είσαι καλό κορίτσι , δεσποινίς, θα σου πάρω διαμέρισμα . Σε σένα , όχι στη Λίλη.

I. Ρόμπα χρειάζομαι...

P--

I.... να τη βάζω πάνω απ' το νυχτικό όταν βγαίνω βόλτες...

P--

I. με το αυτοκίνητο.

P. Κι ένα υπνωτικό.

I--

P. ...να μου δίνεις πριν ξεκινήσεις.

I. Θα έρχεσαι μαζί μου;

P. Αλίμονο . Να σ ' αφήσω μόνη , δημόσιο κίνδυνο;

I. Εγώ έκανα παιδί.

P. Και πόσοι άλλοι.

I. Εγώ πολέμησα στην αντίσταση.

P. Και πόσοι άλλοι .

I. Έζησα με φτώχιες , αγάπησα..

P. Δεν με τουμπάρεις.

I. Ένα αυτοκίνητο δεν μπορώ να κουμαντάρω ; Εδώ κουμαντάρω εσένα που είσαι και δεξερωκιεγωπόσοχρονώ.

P. Μια χαρά τα λέμε , βλέπω.

I. Μου αρέσουν τα λόγια . Με τα λόγια καθυστερούμε , έλεγε ένας φίλος ...

P.

I. ...το επερχόμενο τέλος.

P. Φιλοσοφική συζήτηση , πιάσαμε φιλοσοφική συζήτηση . Ποιός φίλος ήταν αυτός;

I. Δεν τον ξέρεις .

P. Και που τον γνώρισες;

I. Δε σου λέω.

P. Τι γνώμη έχεις λοιπόν για τον Επίκουρο;

I. Το εστιατόριο;

P. Ποιό εστιατόριο;

I. Στην Ομήρου . Περνώ κάθε μέρα.

P.--

I. Έχει ωραίο στιφάδο το χειμώνα , πέρνες το καλοκαίρι..

P. Κάθεσαι και τρώς;

I. Καμμιά φορά , όταν έχουμε φακές...

P. Και τις ταίζεις σ' εμένα ; Δεν ντρέπεσαι καθόλου;

I. Μα τις κάνω πολύ νόστιμες , κρίμα να πεταχτούν.

P. Μην τις κάνεις καθόλου, τί ειμαι εγώ , σκουπιδοτενεκές;

I. Τώρα που είπες σκουπιδοτενεκές , μήπως να μου αγοράζεις καινούργιο τηγάνι;

P. Τηγάνι ; Τι τηγάνι;

I. Πλατινέ με διαμαντάκια . Χειρός.

P. Πάλι το έκαψες;

I. Όχι πολύ. Τον πάγκο όμως

Η νύχτα έπεσε

Οι ηθοποιοί αυτοσχεδιάζουν, αν θέλουν.

Η μουσική δυναμώνει

Το έργο παραμένει ανοικτό , χωρίς κάθαρση